

РЕШЕНИЕ

№ 7611

гр. София, 16.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 74 състав,
в публично заседание на 18.10.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Христо Минев

при участието на секретаря Теменужка Стоименова, като разгледа дело номер **4292** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл.186, ал.4 от Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС).

Образувано е по жалба от [фирма], [населено място], представлявано от управителя А. М., срещу Заповед за налагане на принудителна административна мярка №ФК-С1012-0041468/05.04.2021г., на Началник отдел „Оперативни дейности“ – [населено място], главна дирекция "Фискален контрол" при ЦУ на НАП: запечатване на търговски обект – бензиностанция „Г.“ находящ се в [населено място], главен път Е-79, стопанисван от [фирма], ЕИК[ЕИК] и забрана за достъп до него за срок от 30 дни. Релевира доводи за неоснователност и необоснованост на оспорената заповед. Твърди се неправилно установена фактическа обстановка, и настъпила повреда в базата данни, като били взети мерки за поправка на базата данни с цел избягване на подобни случаи. Твърди се наличието на автоматични процеси на нивомерната система. Твърди се липса на негативни последици за фиска. Оспорва се и продължителността на ПАМ като несъответно тежка на нарушението. Твърди се липса на други нарушения от дружеството. Твърди се също, че липсва издадено НП за допуснатото нарушение, поради което и не съществува възможност за прекратяване на ПАМ след заплащане на наложената имуществена санкция.

Оспорва се твърдението, че с налагането на ПАМ се предотвратява настъпването на значителни и труднопоправими вреди за бюджета. Твърди се че налагането на ПАМ не съответства на целите предвидени в чл.22 от ЗАНН и принципа

за съразмерност регламентиран в чл.6 АПК.

Моли съдът да постанови решение, с което да отмени обжалвания административен акт.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован се представлява от адв.Д., който поддържа жалбата и заявява, че е отпаднало основанието за налагането на ПАМ, тъй като наказателното постановление за нарушението е влязло в сила и санкцията наложена с него е била заплатена. Заявява, че не претендира разноски по делото.

Ответникът – ЦУ на НАП – Главна Дирекция „Фискален контрол“, се представлява от ю.к. С. Е., надлежно упълномощен. Оспорва жалбата и по същество пледира за потвърждаване на ПАМ. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Жалбата е подадена в законоустановения срок, пред надлежен съд и от надлежна страна, поради което е допустима.

Съдът, като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, становищата на страните и съобрази приложимия закон, намира за установено от фактическа страна следното:

На 24.02.2021г. е извършена оперативна проверка на търговски обект – бензиностанция „Г.“, находяща се в [населено място], главен път Е-79, стопанисван от [фирма] ЕИК[ЕИК]. При проверката са изискани и представени колибровъчни таблици и блок схема, видно от които търговския обект разполага с шест броя подземно разположени хоризонтални резервоари с обеми както следва: резервоар 1 - гориво бензин с обем 10063литра; резервоар 2 – гориво дизел с обем 20537литра; резервоар 3 – гориво дизел с обем 30379литра; резервоар 4 – гориво дизел с обем 30552литра; резервоар 5 – гориво бензин с обем 30157литра; резервоар 6 – гориво пропан-бутан с обем 24351литра.

В хода на проверката е констатирано, че в обекта има инсталирани и въведени в експлоатация три броя фискални устройства тип ЕСФП модел „О. вер. NIS BG FP800 - KL с рег. №№ 4305709/4305717/4305726 от 12.07.2019г., същите са с индивидуални номера на фискалното устройство: NS000041/ NS000040/ NS000070, както и индивидуален номер на фискалната памет 72000041/72000040/72000070.

При проверка в ПП ФУДВ за периода 01.02.2021г. до 17.02.2021г. са били установени разлики между количеството декларирано като доставка към НАП и отчетеното от нивомерната система на гориво дизел- резервоар №4 за дата 05.02.2021г. е доставено гориво дизел, като декларираното количество към НАП по документ е 17130.00литра, а отчетеното от нивомерната система е в размер на 15188.29литра. Установена е била разлика от 1521.92литра.

За 16.02.2021г. е било доставено гориво дизел като декларираното количество към НАП в същия резервоар 4 по документ е 27221.00литра, а отчетеното по нивомерната система е в размер на 23757.37литра. От представените в хода на проверката документи е установена разлика между реално доставеното количество гориво в обекта и отчетеното от нивомерната система, като е констатирано, че декларираните доставки към НАП са повече от реално получените, като е налице разлика от 3463.63литра.

Съгласно чл.118 ал.6 от ЗДДС всяко лице извършващо доставки/продажби на течни горива от търговски обект е длъжно да предава по дистанционна връзка на НАП данни, които дават възможност за определяне на наличните количества горива в резервоарите за съхранение в обектите за търговия с течни горива.

Предвид изложеното и правилно е определено, че процесното дружество е осъществило административно нарушение, като е нарушило чл.118 ал.6 от ЗДДС.

За установените факти е съставен протокол за извършена проверка.

Така описаното нарушение не се оспорва от жалбоподателя, като в жалбата се дават дори обяснения за причините поради които е допуснато несъответствието между реалното количество горива и отчетеното такова в НАП.

С оспорената Заповед за налагане на принудителна административна мярка №ФК-С1012-0041468/05.04.2021г., на Началник отдел „Оперативни дейности“ – [населено място], главна дирекция "Фискален контрол" при ЦУ на НАП, на основание чл.186 от ЗДДС е наложена на дружеството ПАМ - запечатване на търговски обект – бензиностанция „Г.“ находящ се в [населено място], главен път Е-79, стопанисван от [фирма], ЕИК[ЕИК] и забрана за достъп до него за срок от 30 дни.

За да постанови ПАМ административният орган се е мотивирал, че в конкретния случай, нарушението не е първа за дружеството, установено е че [фирма] е извършило административно нарушение на чл.118 ал.6 от ЗДДС на 12.09.2019г., за което е съставен АУАН № 509202/24.09.2019г. Въз основа на акта е издадено НП №500563-F509202/23.03.2020г., с което на дружеството е наложена имуществена санкция в размер на 500.00лева, като НП е влязло в законна сила на 03.09.2020г. Въпреки, че е запознат с изискванията за извършвания вид дейност, дружеството е допуснало и извършило административно нарушение, с което засяга основния ред при тази дейност. Това означава, че създадената организация в търговския обект няма за цел и не води до изпълнение на установените правни регламенти. От събраните данни се налага извод, че една от целите пред търговеца е именно отклонение от данъчното облагане - което води винаги до негативни последици за фиска. Именно поради това, ако не бъде приложен ПАМ то съществува възможност за извършване на ново нарушение (индикирано до ново отклонение от данъчно облагане), от което за фиска на държавата биха произлезли значителни и трудно поправими вреди. Счетено е, че срокът на наложената ПАМ е съразмерен на извършеното и е съобразен с целената превенция за преустановяване на лошите практики в обекта, както и необходимото време за създаване на нормална организация за отчитане на дейността от търговеца. Ето защо е прието, че този административен акт и неговото изпълнение не засягат права и законни интереси в по-голяма степен от най-необходимото за целта, за което същият се издава. Целта на тази ПАМ е промяна в начина на извършване на дейността в конкретния обект, като прекият резултат е правилно отчитане на дейността, а индиректният недопускане на вреда за фиска. За извършване на тази промяна на дейността е необходим срок, като определеният размер е подходящ.

С оглед установеното от фактическа страна, съдът прави следните изводи:

По делото са представени писмени доказателства, както следва: П. №0041468/24.02.2021АУАН № F597128/05.03.2021г. надлежно връчен на упълномощено за това лица на 05.03.2021г., Копия на приемо-предавателни протоколи, копия на експедиционни бележки, декларации за съответствие на качеството на течните горива, протокол за поставени пломби, копия на билети за разтоварване, копие на Заповед №3766/25.09.2019г., №ЗЦУ-1148/25.08.2020г., ЗЦУ 1157/27.08.2020г., копие на Пълномощно №24-00-257/01.10.2019г.

При служебната преценката на законосъобразността на атакувания административен акт съдът констатира, че същият е издаден от компетентен орган и в съответната форма, не са допуснати съществени нарушения на

административнопроизводствените правила.

Налагането на принудителна административна мярка е друга форма на държавна принуда, предвидена по чл. 22 и 23 от ЗАНН, и е различна от административното наказване, респективно санкциониране с имуществена санкция на търговците. ПАМ се налага в отделно производство с издаването на индивидуален административен акт, който подлежи на оспорване по реда на АПК, като същото не представлява административно наказание или имуществена санкция, по арг. от чл. 39 и чл. 83 от ЗАНН, предвиждащи изрично съответно видовете административни наказания, сред които не са ПАМ, и налагането на имуществени санкции. Изрично в този смисъл в специалната норма на чл. 186, ал. 1 от ЗДДС е предвидено, че ПАМ са налага независимо от предвидените глоби или имуществени санкции. Поради това издаването на НП е без значение за преценката за законосъобразност на наложената ПАМ.

Съгласно разпоредбата на чл. 22 от ЗАНН за предотвратяване и преустановяване на административните нарушения, както и за предотвратяване и отстраняване на вредните последици от тях могат да се прилагат принудителни административни мерки. Случаите, когато могат да се прилагат принудителни административни мерки, техният вид, органите, които ги прилагат, и начинът за тяхното приложение, както и редът за тяхното обжалване се уреждат в съответния закон или указ - чл. 23 от ЗАНН.

Основание по смисъла на чл.186, ал. 1, т. 1, б. „Г“ от ЗДДС, за налагането на принудителната административна мярка „запечатване на обект за срок до тридесет дни“, независимо от предвидените глоби или имуществени санкции, се прилага на лице, което не подава данни от ЕСФП по чл.118 в НАП.

В настоящия случай, дружеството жалбоподател след като не е изпълнило задължението си за подаване на коректни данни в НАП за наличните количества течни горива в резервоарите на обекта е нарушило разпоредбите на чл. 118, ал.6 от ЗДДС. Мярката, респ. заповедта за налагане на принудителна административна мярка е наложена с цел предотвратяване и преустановяване на административните нарушения, както и за отстраняване на вредните последици от тях.

Следва да се съобрази обаче доколко определеният с акта срок за налагане на ПАМ от 30 дни, предвид, че е запечатан обект – бензиностанция, е съобразен с принципа за съразмерност, прогласен с чл. 6, ал. 2 АПК. Същият сочи, че административният акт и неговото изпълнение не могат да засягат права и законни интереси в по-голяма степен от най-необходимото за целта, за която актът се издава. В конкретния случай при извършената проверката на 24.02.2021г. е констатирано поредно нарушение на чл.118, ал.6 от ЗДДС. Съдът споделя становището, че в следствие на нарушението е възможно да са произтекли определени вредни последици за държавния бюджет чрез укриване на приходи. Налагането на ПАМ за срок от 30 дни на процесния обект не би могло да се определи като несъразмерно. При тази продължителност на срока се засяга съществено правната сфера на адресата на ПАМ, но не се игнорира целта на закона за защитата на обществения интерес чрез налагането на адекватни на нарушението мерки. ПАМ е съобразена с тежестта на нарушението и факта, че същото не се явява единствено за нарушителя.

Предвид изложеното оспореният акт като съответстващ на целта на закона се явява законосъобразен и следва да бъде потвърден.

Относно възражението на жалбоподателя, че определената имуществена

санкция за допуснатото нарушение е била заплатена, съдът намира същото за недоказано. По делото липсват доказателства в тази насока. Следва обаче да се отбележи, че в процесната ЗППАМ е указано на [фирма], че изпълнението на наложената ПАМ ще бъде прекратена на основание чл.187 ал.4 от ЗДДС по депозирана писмена молба на задълженото лице, подкрепена с доказателства, че предвидената за извършеното нарушение имуществена санкция е заплатена изцяло.

Доколкото по делото има изрично искане от страна на ответника за присъждане на направените по производството разноски при този изход на спора, съдът счита, че дължи произнасяне в частта за разноските, като следва да присъди юрисконсултско възнаграждение на ЦУ на НАП С., което според сложността на производството следва да бъде определен в размер на 100.00лева.

Водим от изложените съображения, съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ жалбата на [фирма] срещу Заповед за налагане на принудителна административна мярка №ФК-С1012-0041468/05.04.2021г. издадена от началник отдел "Оперативни дейности" [населено място], в Главна дирекция "Фискален контрол" при ЦУ на НАП: запечатване на търговски обект – бензиностанция „Г.“, находяща се в [населено място], главен път Е-79 стопанисван от [фирма] и забрана за достъп до него за срок от 30 дни.

ОСЪЖДА [фирма] с ЕИК[ЕИК], [населено място] р-н „М.“ [улица], представлявано от А. М. да заплати на ЦУ на НАП – ГДФК сумата от 100.00лева. Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните.

СЪДИЯ: